

01 Polisdistrikt:

Stockholm

02 Arbetsenhet:

RK-A2

03 Upprättad(d) av:

telefon:

Krinsp Tuve Johansson

09 Brott med vilket uppgiften hör samman:

Mordet på Olof Palme

10 T sek

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

07 Avertit

KD

08 Löpande nr

10739-A

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftstema (alternativt namn och förenam)

05

Förhållanden

06

Utskriftsdatum

Protokoll fört vid förhör med,
vårdare AGNETA Maria ADELHOLT, S30924-1726.
Boende Kerstinbodagatan 7A, 3tr.
541 51 Katrineholm, tfn 0150-51438.
 För närvarande arbetslös samt sjukskriven.
 Förhöret hållet i Adelholts bostad den
 23 december 1988 med början kl 12.10.
 Förhållanden: krinsp Tuve Johansson.
 Förhållanden: krinsp Lennart Gustavsson.

Adelholt underrättad om att hon skall höras med anledning av att vara bekant
 till Christer Pettersson.

Adelholt tillfrågad om och hur och när hon träffade Christer första gången.
 Adelholt svarar att hon sommaren 1984, begav sig ut till sina bekanta Eje
och Sonja Dahlberg, boende i Österåker. Hos Eje och Sonja Dahlberg i Öster-
 åker, fanns vid denna tidpunkt även Christer Pettersson. Christer hade Adel-
 holt träffat vid ett tidigare tillfälle och detta var i Katrineholm, då han
 lämnade en skuld som Sonja Dahlberg hade till Adelholt.

Efter det att Adelholt och Christer bekantat sig med varandra i Österåker,
 så kom det sig så att de träffades i stort sett dagligen därefter. Christer
 flyttade ner till Katrineholm och pendlade sedan bitvis upp till Stockholm.
 Christer hade inget jobb vid denna tidpunkt och missbrukade sprit och amfeta-
 min.

Även Adelholt var under denna tid inne i en missbruksperiod.

Adelholt uppfattade Christer såsom varande trevlig, artig och intelligent.
 Han hade som hon säger, talets gåva. han pratade mycket och ofta och verkade
 ha någonting att säga, när han väl pratade.

Phord

Pom
KD 10405Pom
KD 10729

Trots att Adelholt var imponerad utav Christer och hans sätt att prata och vara, såsom man och människa, så uppfattade hon ändå att han hade elaka ögon, som hon var rädd för, men Christer hade sagt att han inte skulle röra henne och det litade hon på.

Så länge Christer endast missbrukade amfetamin, så uppträdde han ganska redligt och normalt, men då han övergick till alkoholhaltiga drycker så kunde det hända att det "slog över". När Christer missbrukade alkohol, blev han ofta arg och irriterad och hade då lätt att tända till. Man kan inte säga att Christer gick handgripligen till vägen när han blev arg, utan det var mera det att han skrek, han gormade och gapade och på så sätt satte sig i respekt.

Det enda tillfälle då Adelholt sett Christer gå handgripligen till väga, var hösten -84 då en person vid namn Kent Arne Mattson skulle hämta en stereo hos Adelholt. I Mattsons sällskap var även Peter Lindgren. Mattson hade tidigare varit ihop med Adelholt och Christer som öppnade dörren blev förbannad då han såg Mattson och utdelade en örfil. På detta reagerade Peter Lindgren, som drog upp en kniv och stack i buken på Christer. Christer fördes till sjukhus. Polis blev aldrig inkopplad i ärendet.

Christer berättade vid något enstaka tillfälle om att han dräpt en person med bajonett. Adelholt fick uppfattningen att Christer mådde dåligt av denna händelse. Christer verkade ha djup ångest och att detta förföljde honom hela livet, så att säga. Den här ångesten var grunden till hans aggressivitet, enligt Adelholt.

Hösten 1984, ville Christer onekligen börja ett nytt liv. Christer verkade se ljus på framtiden och var trött på kåklivet. Han verkade även hålla av Agneta Adelholt mycket.

Adelholt jobbade under hela den tid de var tillsammans inom omsorgsvården i Katrineholm. Christer arbetade inte, utan gick hemma och städade och donade och missbrukade även alkohol samt amfetamin i varierande mängder.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslärnare (etternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05
Förhörsprot06
PrenumeriaUtskriftsdatum
1988-12-27 GS

10 Tek

Adelholt insåg med tiden att situationen blev ohållbar. Hon hade själv två barn, ett 8 år och ett 13 år och ville inte att dessa skulle stå ut med det leverne som Christer uppvisade i hemmet. Adelholt vill dock tillägga att Christer var mycket vänlig och bra att ha att göra med när det gällde barnen. Han visade aldrig sin aggressivitet gentemot barnen.

Christer var däremot mycket svartsjuk och ville alltid veta när Agneta kom hem, var hon hade varit och varför det tog så lång tid vid vissa tillfällen. Under den tid som Adelholt och Christer var ihop och boende i Katrineholm, kom de aldrig i klammeri med rättvisan. Någon kontakt med polisen hade Christer och Agneta ej under hösten och förvintern -84.

Den enda brottsliga verksamhet som Christer och delvis Agneta ägnade sig under denna tid, det var missbruket och vid dessa tillfällen var det amfetamin som missbrukades. Agneta tillägger att hon endast sniffade amfetamin och ej så ofta såsom Christer. Detta då hon jobbade på dagtid och ej hade samma friheter som Christer.

Under den tid som Christer och Agneta var ihop, träffade Christer även Agnetas syster vid namn Gunilla Berg, även hon bosatt i Katrineholm och på Bakvägen 10. Berg hade inga missbruksproblem och hade en religiös läggning. Christer följde ofta med Agneta när hon hälsade på sin syster. Det blev med tiden så att Christer och Berg träffades även utan att Agneta var närvarande. De kom då att diskutera religiösa frågor och hade nära kontakt, dock utan att vara tillsammans, de var endast vänner.

Varken Agneta eller hennes systers avsikt när de blev bekanta med Christer, var att försöka ändra på honom såsom människa. Samtliga parter respekterade varann, utan att söka intrång på den privata sidan, så att säga.

Beträffande den bit som rör vapen och eventuellt våldsbenägenhet hos Christer, säger Agneta att hon inte känner igen den bild som massmedia har gett utav Christer. Vid de tillfällen de vistades utom bostaden, så tog aldrig Christer med sig någon kniv, bajonett eller liknande föremål. Adelholt uppger

att Christer aldrig pratade om vapen, inte ens om knivar, bajonetter eller stickverktyg. Pistol och revolver förekom aldrig i bostaden eller utanför bostaden och Christer pratade aldrig heller om dessa handeldvapen. Ej heller hade Christer några kamrater eller bekant, som kom hem och visade upp vapen eller pratade om vapen.

Adelholt uppger att när hon var tillsammans med Christer, ej hade någon annan umgängeskrets, utan det var bara Christer, Agnetas syster och Agneta som umgicks under sommaren, hösten och förvintern -84.

Vid de tillfällen då Christer reste upp till Stockholm, så hade Agneta ingen aning om vad Christer gjorde däruppe. Hon brydde sig ej heller om att fråga Christer vad han gjorde i Stockholm, hon ansåg att det var hans bekymmer. Det står dock klart att vid de tillfällen Christer kom från Stockholm, så hade han med sig amfetamin, som de delade på. Troligen så var det huvudsyftet till att han reste till Stockholm, det vill säga att inhandla amfetamin.

Den enda person som Christer umgicks med någorlunda under den tid som han var tillsammans med Agneta, det var en person vid namn Risto. Agneta var uppe i Stockholm vid ett tillfälle och hon träffade då denne Risto. Risto hade även kontinuerlig kontakt med Christer via telefon. Adelholt uppger att Christers vän Risto var bosatt i samma huslänga som Christer i Rotebro.

Den enda episod, då Christer har använt vapen, såsom han själv har berättat, är det tillfälle då han med bajonett stack ner en person, korsningen Kungsgatan/Sveavägen 1973. Vid inget annat tillfälle har Christer pratat om vapen och ej heller diskuterat det med någon annan person.

Adelholt tillfrågas om Christer har berättat om någon annan situation, då våld har förekommit, hon nämner då en situation eller rättare sagt en person, den så kallade bombmannen, som Christer har berättat om. Christer har berättat att han satt anhållen och blev släppt vid häktningförhandlingar, troligtvis Annandagen 1983. Han har berättat att det var det grövsta brott man kan bli anklagad för. Enligt vad Christer berättade, så föreföll det som han var

Pom
KD 10698?

väl bekant med den så kallade bombmannen.

Christer pratade ofta om grövre brottslingar och vad de hade gjort och liknande. Adelholt fick uppfattningen att han gjorde detta troligtvis för att imponera.

Rörande det som berör våldsbenägenhet och vapen, kan man avslutningsvis säga att det enda tillfälle då våld och vapen förekommit under den tid som Christer och Agneta var tillsammans under 1984, var det tillfälle då Christer själv blev knivskuren i Agnetas lägenhet och fördd till sjukhus.

Beträffande Christers intresse för det religiösa, kan sägas att detta intresse fanns innan han träffade Agneta. Christer citerade ofta delar ur bibeln och företrädessvis då ur Jobs bok.

Christer sade aldrig uttryckligen att han var religiös, men han hade ett stort intresse för religion och stryk även under i bibeln vissa citat och kapitel, som han tyckte var intressanta. Agneta uppger att om man önskar vidare uppgifter rörande Christers intresse för religion, så bör man prata med hennes syster Gunilla Berg, med adress som nämnts tidigare i förhøret.

Beträffande Christers politiska intresse, uppger Adelholt att det för det mesta var svalt. Han pratade sällan politik och föreföll ej särskilt intresserad av de gängse partibildningarna i Sverige. När han väl pratade politik, fick Adelholt den uppfattningen att hans åsikt var placerad relativt långt ut på högerkanten, hon bedömer det som han hade en högerextremistisk åsikt. På fråga vad hon grundar detta på, svarar hon att han bland annat hade en bok vid namn Doktor Göbbels Ministerium, skriven av Stig Jonasson.

Agneta uppvisar denna bok, som Christer har lämnat kvar i lägenheten i Katri-
neholm och man kan på insidan se att Christer Pettersson har skrivit sitt namn och året 1976 på förstabladet. Som en beskrivning av vad boken står för, finns en fras på tredje sidan i boken, som säger "dokument om nazitysk propa-
ganda sammanställda, översatta och kommenterade av Stig Jonasson" boken utgiven

på Prisma Bokförlag, Stockholm. Boken redovisar sedan nazistiska propaganda-teorier och innehåller även uppgifter om västoffsensiven och Hitlers anfall och bland annat ett kapitel om Rudolf Hess.

På sidan 15 i nämnda bok, har någon gjort en markering i texten beträffande en bit, som jag citerar "ju större lögnen är, desto större är utsikterna för att den ska bli trodd, eftersom de flesta människor inom folkets stora massa i djupet av sitt hjärta visserligen inte är medvetet och avsiktligt dåliga, men så enkelt och primitivt funtade att de lättare faller offer för en stor lögn än en för en liten". Det är sedan markerat längre fram i texten, på cirka två sidor, olika åsikter med nazityskt tänkande.

Agneta tillfrågas om det finns några andra bitar, som beskriver Christers högerextremistiska tankegångar. Agneta nämner att Christer ofta pratade om den extremistiska grupp Bader-Meinhof. Rörande denna grupp, nämnde han ofta att han tyckte att de kunde göra så mycket, trots att de var så några. Christer var imponerad över deras sätt att agera, de hade vapen, de vågade skjuta, de bar masker. Agneta fick den uppfattningen att Christer var imponerad över deras sätt att agera och gärna skulle vilja ta efter deras agerande. Hon tillägger att Christer gärna skulle vilja agera på detta sätt, i alla fall i tankevärlden, om han sen skulle klara av det i verkligheten, är hon ej lika säker på.

Agneta tillägger att Christer levde i bovarnas värld och således hade ganska lätt att dras till typ ett sådant agerande som Bader-Meinhof hade. Det imponerade på honom, med sin litenhet och sin slagkraft. Agneta tillägger att samtliga som går på den brottsliga banan, kriminella, oftast är intresserade och imponerade av grupper, typ Bader-Meinhof.

Enligt Agneta så pratade Christer aldrig om den sedvanliga blockpolitiken, det vill säga med socialdemokrater, VPK, Center, Högerparti samt Folkparti.

Agneta tillfrågas om Christer någonsin uttryckte något eget hat eller några egna åsikter rörande socialdemokratin och framför allt då Olof Palme. Enligt Agneta, så pratade aldrig Christer om socialdemokratin och ej heller om Olof

Palme. Christer hade ingen egen åsikt rörande Olof Palme och socialdemokratin.

Agneta fick uppfattningen att Christer helt stod utanför det vanliga samhället, han levde i en annan värld, såsom många andra kriminella också gör. Christer talade aldrig om för Agneta, vad han hade röstat på i tidigare val och ej heller vilket parti som var aktuellt för tillfället. På fråga från förhørsledaren vilken kvällstidning Christer köpte, om han nu köpte någon tidning vid tiden då de var tillsammans, uppger Agneta att han sällan köpte någon kvällstidning, men att han var mycket ledsen för att Stockholmstidningen lades ner. Agneta tillfrågas om Christer hade några sympatier, åsikter eller hyste agg emot någon särskild politiker eller statsman. Agneta uppger att Christer vid ett tillfälle eller något tillfälle, pratade om en politiker vid namn Geijer, troligtvis Lennart Geijer. Vad Agneta förstod så hade Geijer på något sätt, i sitt handlande, gett Christer hjälp eller biträde i någon situation, som berör Christers brottsliga tid. Geijer har troligtvis fattat något beslut som har berört Christer och därav tyckte Christer bra om denne Geijer.

En annan politiker som Christer vid något tillfälle pratat om, är Anna-Greta Lejon. Detta i samband med att han diskuterat Bader-Meinhof och deras effektivitet. Anna-Greta Lejon var ej särskilt populär person hos Christer. Christer tyckte onekligen klart illa om Lejon. Förutom dessa två politiker, kan Agneta ej minnas någon annan person, som Christer kommenterade.

Beträffande Olof Palme och socialdemokratin, säger Agneta att Christer aldrig gick till några hätska angrepp mot Olof Palme eller socialdemokratin. Agneta fick uppfattningen att Christer ville införliva sig i samhällssystemet, men stod på något sätt utanför detsamma.

Agnetas spontana tanke så hon fick höra att Olof Palme var skjuten den 28 februari 1986, var att antingen är det en polis som har utfört dådet eller så är det en galning, typ Christer Pettersson. Agneta obeds utreda tankegången att det skulle vara en tokig eller galen person, typ Christer Pettersson, som utfört dådet. Agneta säger att hon uppfattade Christer såsom vara psykopat.

Den bedömningen anser hon sig kunna göra, då hon jobbat som mentalvårdare ett antal år och även gjorde det under den tid, då hon var tillsammans med Christer Pettersson. Hans beteende kan beskrivas såsom att han växlade i temperament från en sekund till en annan. Christer hade någon typ av förföljesemanti och att allt ont var riktat mot honom. Den bild som beskriver Christer som psykopat, kan även belysas med att Agneta uppger att Christers ögon vid vissa tillfällen lyste av hat och detta kunde ske från en sekund till en annan. Hon uppger att har Lisbet Palme sett Christers ögon, så glömmar hon inte dem i första taget.

Agneta ombeds ge ett exempel på en situation, då Christer personlighetsförändras och då det lyser hat ur hans ögon. Agneta säger då att det är svårt att ge nåt exempel, utan det är nånting som inträffar helt spontant och vid något speciellt tillfälle, som hon ej kan förklara. Agneta uppger att det ej går att ge någon förklaring till vad som ger upphov till den här personlighetsförändringen hos Christer. Hon uppger att hon under den tid de var tillsammans, ej visste riktigt när han skulle reagera på detta sätt. Hon var därför rädd att säga vissa saker, som hon trodde kunde ge upphov till aggressivitet. Bara det att hon sade fel vid något tillfälle, kunde ge upphov till den här aggressiviteten och hatet i hans ögon.

Det hat som kunde lysa i Christers ögon vid olika tillfällen, stannade vid detta skede och övergick ej i några handgripligheter under den tid som Agneta var ihop med Christer.

Agneta tillägger att hon jobbar normalt med mentalsjuka människor och har en respekt för sådana människor och i Christers fall, så respekterade hon honom såsom människa, trots att hon visste att han ej var fullt frisk.

Med tiden insåg Agneta att det ej skulle gå att förändra Christer. Hon blev samtidigt rädd, då hon tänkte på hur han var som människa och vad han hade gått igenom genom sitt liv. Hon önskade dra sig ur förhållandet och lyckades så göra och bröt förhållandet julveckan 1984.

02 Arbetsområde

i grönne brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

Telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgiftslösnare (titelnamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhörprot

Prenumeria

1988-12-28 GS

10 sak

Christer har efter deras brytning, kontaktat Agneta telefonledes vid ett tillfälle. Efter detta tillfälle har Agneta bytt telefonnummer. Agneta önskar ej ha någon vidare kontakt med Christer, trots att hon respekterar honom som människa.

På fråga till Agneta, hur Christer har kommenterat de händelser som varit tidigare i hans liv, typ bajonettdådet och andra våldshandlingar, säger hon att han troligtvis har tagit dessa handlingar med djup ångest och ej varit särskilt imponerad över vad han åstadkommit. En korrigerig över vad som tidigare sagt rörande telefonkontakt mellan Christer och Agneta, efter deras brytning. Agneta uppger att efter deras brytning, hade de några kontakter telefonledes, men efter mordet på Palme, har Christer endast kontaktat henne vid ett tillfälle, varpå hon böt telefonnummer.

Det samtal som utspann sig sommaren 1987, handlade företrädesvis om att Christer ville gratulera Agneta, eftersom hon den 1 maj 1987 fått en dotter. Under samtalets gång kom de även in på Palmemordet och Christer berättade då att han hade blivit hörd i den utredningen. Den enda kommentar ytterligare som sades rörande detta, var att Christer sade att: "alla i min situation, blir väl hörda i samband med en sån här utredning."

Beträffande Christers yttre, uppger Agneta att hon ofta skämdes över hur han gick klädd. Han hade ofta kläder som kunde sägas vara hämtade från 50-talet, alternativt 60-talet. De klädesplagg som Christer företrädesvis använde var jeans, vilket alltid var den byxa han använde samt jeansjacka och skinnjacka. Beträffande varmare plagg, uppger Agneta att Christer hade en blå täckjacka. Täckjackan uppfattade Agneta såsom varande av äldre modell, den var midjelång och marinblå till färgen. Täckjackan hade även en krage och Agneta tycker sig känna igen den jacka som har tecknats i pressen och även i TV, i samband med reportage från Palmeutredningen, vara samma jacka som den som Christer bar när de var tillsammans.

Christer hade företrädesvis alltid gamla, mer eller mindre slitna kläder.

Då det var vinter och kallare ute, bar Christer ofta en stickad mindre mössa, typ Jack Nicolssonmössa, nerdragen mörkblå till färgen.

Beträffande väska, så säger Agneta att Christer aldrig hade med sig någon väska då de var ute tillsammans.

Utseendemässigt så bar Christer troligtvis mustasch, som han vid något tillfälle under deras förhållande, rakade av.

Agneta uppger att Christer då han vistades ute, ibland använde stålbågade glasögon. Agneta drar sig till minnes att Christer vid deras första möte, bar mustasch och även så en del av deras förhållande.

På fråga från förhørsledaren, hur Christer rörde sig, uppger Agneta att Christer rörde sig som en typisk pundare. Han rörde sig ryckigt och slängigt och gick bredbent. Christer gick spänt och vankade fram, kanske delvis beroende på en skada han fått tidigare i sitt liv, i samband med att han klämde foten mellan en tunnelbanevagn och perrongkanten. Agneta uppfattade att skadan var på någon av fotens fotknölar. Vad Agneta vet så fanns ingen annan skada belägen längre upp än foten, det vill säga i knähöjd eller liknande. Agneta uppfattade aldrig det som har skrivits i pressen att Pettersson skulle röra sig med haltande gång. Detta är ingenting hon tänkt på, han gick och slängde med kroppen, men inte haltande.

F = Förhørsledare

A = Adelhult, A

F. Skulle du Agneta, berätta vad du tror om Christer och hur du uppfattar honom som människa och eventuellt hans möjlighet att kunna utföra en sån handling som har skett?

A. Med hans bakgrund, så tror jag att han skulle kunna utföra det, men som den människa jag känner, så tror jag inte att han har utfört det. Jag tror inte att man kan gå omkring i tre år och bära på en sån sak. Det skulle vara alldeles för svårt

F. Hur utvecklade sig det här hatet du har beskrivit, hans ögon, den här aggressiviteten som så att säga, låste sig vid den positionen och inte kom längre?

A. Det är hans bitterhet på livet, tror jag. Och hans bitterhet på sig själv och sin ångest, det var grundat till en enda tvångstanke att man är förföljd och man har allting emot sig. Han hade ju få positiva tankar, som gjorde att han reagerade negativt i

F. Vad hade han för goda sidor, Christer? Visade han nån typ av-?

A. Ja, mot mig och mina barn, så visade han ju värme och glädje och kunde skratta och han kunde ju vara som vilken människa som helst. och mjuk och varm och alltihopa det där. Men så hade han den andra sidan också och den ville inte jag vara med om.

F. Kan man säga att han var en dubbelnatur?

A. Jag upplevde honom som en dubbelnatur, fast jag hade möjligheten att ta fram mer utav den goda sidan.

F. Och det här negativa, det stannade bara vid den här, så att säga ilskan som han bar inom sig?

A. Jaa. Inget in och utbrott eller så hemma hos mig eller nåt att skada oss eller något.

F. Och de här högerextremistiska tankegångarna som han hade lite av, var det mer en tankevärld han hade?

A. Ja, en idoldyrkan, typ Bader-Meinhof då som många har varit ja, lever inom kriminaliteten.

F. Skulle han önska vilja vara en del tror du, av en sån verksamhet?

A. Inte som jag upplevde honom, eftersom han vill gå till ett vanligt liv. Så har jag aldrig upplevt honom så, utan det var ju bara tankegång och massa pladder, tyckte jag. Utan det jag upplevde, det var ju att han ville få ett vanligt liv.

F. Mm. Om du ska ge en egen bedömning, som grundar sig på den tid som ni var tillsammans, det vill säga 4 månader, tror att han skulle kunna ha den kapaciteten att utföra ett sånt här dåd, som har skett?

A. Jag tror att alla som har den kapacitet han har och varit med om det han har, har möjligheter att-, har han kunnat göra det en gång, så kan han göra det en gång till.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Ävenst

08 Löpande nr

03 Uppdriftstid (d) av*

Telefon*

04

Förslätt-
ringsblad

Uppgitts förmänare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften rör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemorla

Utskrifts datum

10 I sakk

F. Men skulle han i så fall göra det på anmodan från någon annan person eller har han den styrkan eller sjukdomen så att säga, som gör att han väl kan utföra en sådan handling?

A. Det klarade han ju av innan, så det måste väl gå igen då, i såna fall.

F. Skulle han kunna tänka sig att utföra det åt någon annans räkning? Yror du-?

A. Det kan inte jag svara på, det är mycket möjligt det med. Allting är ju möjligt i den världen, så i så fall.

F. Men var han påverkbar, så att säga? Om han träffade någon person som han såg upp till?

A. Ja, det var han, tycker jag.

F. Fanns det någon person som han hade som idol eller riktmärke här i livet?

A. Inget som han uttalat tydligt och sa till mig.

F. Då så Agneta, då är klockan 14.40 och om inte du har något att tillägga, så tycker jag att vi avslutar förhöret. Och då ska jag fråga dig, om du har något att tillägga, förändra eller om du godkänner det som nu har indikterats på bandet?

A. Ja, jag godkänner det.

Adelholt underrättad enligt Rb 23:10 om att hon ej får yppa vad som framkommit under förhöret.

Stockholm som ovan

Tuve Johansson

krinsp